

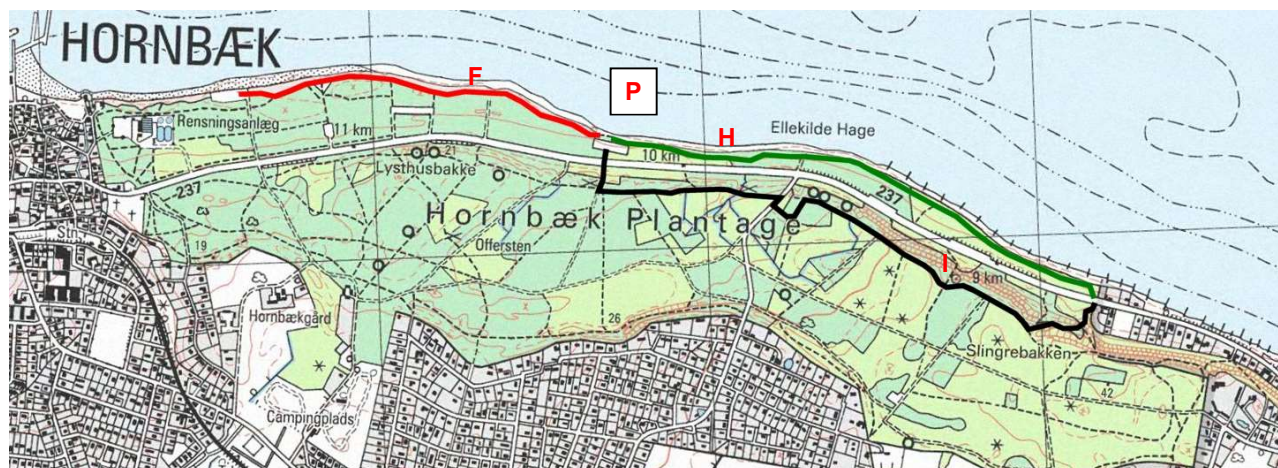

Hornbæk Plantage

Den grønne rute er 1,2 km den ene vej.

Den røde rute er 1,6 km den ene vej.

Den sorte rute er 1,9 km den ene vej.

Hornbæk Plantage under Kronborg Statskovdistrikt er en ung skov i forhold til de øvrige statskove i Nordsjælland. De første fyrretræsfrø blev udsået på et 14 ha stort areal i foråret 1793, og i løbet af de følgende ca. 50 år blev det meste af plantagen tilplantet. Skovplantningen blev dengang foretaget for at modvirke gener af sandflugten.

Plantagen har i de forløbne ca. 200 år udviklet sig til en rigtig skov med skovens karakteristiske klima, dyreliv, planteliv og skovbund. Løvtræ-andelen er i tidens løb øget fra ca. 10% til de nuværende ca. 55%. Skoven forynger sig selv forholdsvis let. Når gamle træer fældes af motorsav eller vind spirer en ny generation frem på det sted i skovbunden, hvor der nu er kommet mere lys.

Det mest iøjnefaldende ved terrænet i plantagen er den stejle skrænt, der strækker sig i næsten hele dens længde langs Ndr. Strandvej. I stenalderen nåede havet helt op til skrænten, men siden hævede landet sig, og der dannedes en slette mellem skrænten og den nuværende kystlinie. Senere er den gamle havbund blevet dækket af flyvesand. Bag skrænten er terrænet dannet af istidens moræneler og sand; ovenpå dette ses i dag de nu dæmpede flyvesandsklitter som små og store bakker.

Plantagen har et rigt dyreliv. Blandt fuglene skal særligt nævnes sortspætten og raven. Der er desuden ræv, egern, enkelte skovmår og en mindre bestand af råvildt.

F: Her ses resterne af militære anlæg opført af tyskerne under anden verdenskrig. Kanonfundamentterne ses på stranden. Under krigen lå de inde i plantagen, men havet har med tiden vasket dem fri. De kunstige bakker på den anden side af stien har været brugt til observationsposter.

H: På dette sted lå i 1500-tallet og frem til omkring 1660 det lille fiskerleje Ræveleje, der måske blev forladt på grund af sandflugten. Der er foretaget arkæologiske udgravninger i 1953 og i 1987-88. Man ser stadig spor af den sidste udgravning.

I: Blüchers sten er sat til minde om general Ferdinand Ernst von Blüchers sidste jagt. På en af kong Chr. IX's jagter skød Blücher her i 1865 en råbuk, og da han skulle hente dyret, faldt han på skrænten og brækkede benet. Han kom sig aldrig siden så meget, at han kunne gå på jagt.

Kilde: Naturstyrelsen